

Keleivis

Apšakimū Statimai i Keleivis kastojoj po 2 Sgr. už kojną, smulkeis Raštais išdrukavotą Gilę. Gro-matas reik fen atraktyti: **Border-Rossgarten** № 5.

Karaliaucziaus Broliams Pietuwininkams Žinės parnešas.

№ 13.

Karaliaucziuje, 1. Aprili.

1873.

6. Nedėldienėje po Užgavėnių arba Verbū Dienoje.

Ewang. Matt. 21, 1—9. Grom. Pil. 2, 5—11.

Tužbingas Waikščiojimas.

Persiskaityk: 2. Jom. 15. Perst.

Su še Verbū Diena mes istojam i brangiauseje ir švencziauseje Nedėle wiso Baczyncziūs Meto, i tą Nedėle, kurioje Ponas Jėzus, mūsų Dušiū Prietelis Kandingiauslases Mufas ištentėti turėjo; i tą Nedėle, kurioje sunkiausis ir išganytingiausis Darbas, Darbas Swieto Atpirkimo atliktas tape, kurioje Diewo Sunus, amžinas Karalius sawo prapuldytą Karalytę su Tužba, su Maldomis ir Užaromis wėl atsilaimėjo. Ale fitas Karalius tur kaip tulame fitame, taip ir fitame Dalyke Abroza ir šešeliškąji Birnurodymą ant jo paties jename Testamente. O fitas Abrozas yra jo Sentėwis pagal Kuną, Karalius Dowydas.

Tasai buwo Wyras pagal Diewo Szirdi. Tasai myšėjo sawo Žmones širdingay ir wiernay, kaip tikt toks Karalius sawo Padonus myšėti gal. Tasai turėjo Suny Absalomą, kuriam jis wisą tēwisą Meisę išrodė. Tacziau fitas jo mylimasis Sunus pakėle bjauru Maistą prieš sawo Tėwą Karaliu Dowydą, ogi didziausioji Žmoniū Daugybe jam pripūle, wisos Wiernybės užmiršdama, kurią ji sawo Karaliui ir Wiešpacziui kalta buwo ir wiso Gero, kuri Žeme per Karaliu buwo apturėjusi. Bet Karalius Dowydas turėjo iš sawo Jeruzalės Miesto su aprišta arba apgumta Galwa werkdams ir basas dėl sawo Sunaus bey sawo Žmoniū Netikimo atstoti. Berods czion rados ir Gailesties pilnū Žmoniū, kurie sawo Karaliui pastuy werke, ale ir tokiū, kurie kaip antay ir Eymėjus jam pastuy keife ir ji bluznyjo: „Gif laukan! Gif laukan tu Czunie Kraujo trokštasis, tu Belijalo Waife!“ Bet Dowydas nēše sawo Wargą kantriy ir su Szirdies Lengwybe, tarpdams: „Te keikia jisai, nēsa Pons Diews jam tatau liepe!“ Tikt sawo Diewu jis nusiitejo ir jūmi

sawo Szirdi gawinos, jam sawo Tužba pranešdams: „At Bone Diewe, kaip daug yra mano Neprieteliū ir taip daug šengiaši prieš manę! Daug sako apie mano Dušią, ji ne tur ney jokiūs Pagalbūs pas Diewą. Sėla. Bet tu, Bone Diewe, esi Škyda už manę, ir kurfai manę ant Garbės išfelia ir mano Galwą atitešia!“ Bf. 3, 2—4.

Tai Abrozas. Ogi kokia dabar šito Dawidalo pati tikroji Butybė? Karalius Dyzraelio, beje Dangaus ir Žemės Karalius eit pilnas karcziausios Tužbės iš sawo Jeruzalės Miesto, iš to Miesto, apie kuri jis dejawo: „Jeruzale, Jeruzale, kuri tu užmuši Prarakus ir Akmenimis žudai pas tawę siustūsius, kiek Kartū aš norėjau tawo Waikus šurinkti, kaip Wišta šurenka sawo Wišnyczius po sawo Sparnais, o jus ne norėjot!“ Matt. 23, 37. Pons Jėzus du Sykiu sawo Kentėjimū Cziese išėjo iš Jeruzalės Miesto, pirmąji Syki per Upeli Kydron ant Jeruzalės Dytū Pūšės Dauboj beganti, kaip jis per tą perėjęs ant Almyū Kalne užėjo, jeib jis czion Getsemanės Darže su Emercziu imtus ir kariuji Knylą Dušidūs Peršiliū iki Dugno išgertu, o antrąji Syki, Grščėzieis wainkūtas ant Gulgatės Kalno ant Nutryziawojimo išeidams ir sawo Kryžu patis nešdams. Czion jam Moterelės pastuy werke kaip ten Karaliui Dowydai Žmones pastuy werke, ale Swieto didziausioji Daugybe ji bluznyjo: „Kitūs jis gelbejo, o patis sawę ne gal išigelbet.“ Matt. 27, 42.

Ale argi ir aymastei, miels Skaitytojau, kas mūsų Wiešpatį taip škaudziey kanfino ir ant Smerties išware? Tai mūsų Griekai. Tu bey aš, o ir wisi tiri Tustancziū Tustancziei Griekininkū ji taipo kanfino. Mes, newiernieje ir nedelingieje maistiskieje Padonai sawo meilingąji Karaliu i Smerti numarēm. Bet jis mūsų brangis Ponas Jėzus, wisas sawo Mufas kente su didziausiu Kantrumu, pirmjaušien, jeib jis Korawonę vž mūsų Newiernybę bey Netikumą atliktu, o potam jis mums tūmi ir yra Paweikšlą dawęs, jeib mes wargdami ir kėdami kantriy pasektumbim jo Pėdas, ir taipo šaurūju Keliu jam pastuy waikščio-

dami nusifakintumbim i amzinūsius Dangaus Gywenimus. Amen.

Dywini Gziesai!

Kad Wofietijoj ogi ir musū Karalyštėj jau daugel Miestūje tokiū Surinkimū randas, kuriū Draugai Szwiejybės Prieteleis wadinas ir kurie šwentaji Raštą pagal sawo pacziū Dingšezią išsiguldydami tiek nū to pasilaiko arba priim, tiek jū ant Walnybės pasidumustiam Budui pamiegsta — apie tai Skaitytojai seney jau yra girdėję bey patyrę. Ale kaip iš tokio Walnybės Prietelio tikras stambus Wagonis, lyg tamstausioj pagoniskoj Zemėj gyvenas, pastoti gal, dar isišioley ne buwo girdėta. — Baierū Karalyštėj yra nekursai sens garbingas Miestas, Nürnberg wadinams, kuriame taip jau tofsai Walnūjū Surinkims atsidado. Gzitie žmoneles pasifkyre, sawo senaję Baznyčią bey istatytūsius Kunigus paniekindami, kaip dabar juok musū dywinojo Gzieso Buds ir Szirdies Prywolye yra, per sawo Žodžio Sakotoji, mokytą, iš Rašto bey ir šieip gudrey kalbėti mokanti Wyrą Wardu Szoll. Tasai Walandą sawo Klausytojams geray patiko, wis toliaus jis jūsus Walnybės Wieškeliu pawede, ale kaip jis jiems galiausey pati ufraji jo Mieri po Akiū pastate, tay — o tiek ant Garbės to Surinkimo dar reikia sakyti — tay Walniejie ant Kelonės pakalnuy tikt dar stabterėjo. Szolls sawo Mišomis liantis, jau Klausytojū ir pažadėtosiūs Pasalypsūs ne tekės, Nirnbergi prastoti ir fitą Wietą jėškodams ant Kelonės pasidūti turėjo. Ale to tas žmogus norėjo? Koks buwo Mieris jo Moflo? Jis norėjo powisam naują Wierą itaisyti, arba geriaus sakant, senū seniausęję Wagonyste aname Mieste arba ir fitur atnaujinti. Jis mokino: tikrais Diewas esanti Saule; o Saules reikiant ir melstis! Toktai Nirnbergiškiems tikt Mažumą per daug buwo. Szolls, kaip jau sakyta, toliaus kelawo. Pirm to dywinojo jo Prastimanywo dwašiškiems Wyrams rodės, buk jis, wiernay Tiesōs jėškodams, dar ant tikrojo Kelio Tikėjimo isfakti galēs, ale jo dwašiškas Pasididziawimas, kaip tulaji Ginezą, taip paklaidino, kad jo Gryzimas powisam abejotinu pastoj. I Frankfurta (prie Upės Main gulintiji) nukelawēs, jis wēl sawo naujaji Moflą atkartawo, Saules diewisfaji Pagarbinimā užmanydams. Surinkime, kuriam ir žydū Skaitlus pritape, jisai bande išguldyti, kad senowisfoji žydiskoji Diewo Szluzma (arba Pagarbinimas Jēowo) nieks fits ne buwēs, kaip Pagarbinimas Szwiesōs arba Saules. Tomi jis su peršjoniskaisiais Ugnies Meldejeis arba su stambjaušieis Wagonimis ant lygaus

Stono pasifstate. Bet žydai jam toktai dibey padwyjo ir jo nešwankūji Moflą atwiray ispeife. Ale ir Tiemsiems, kurie Baznyčiaz bey jōs Mofytojams gana priestariauja, jo Užmanymas šiam Kartui dar ne labay prie Szirdies ējo. Jisai Paikystę bey Paflidyngā wiernay tikincziūjū Krifšczioniū išrodyti norēdams, taip toli parėjo, Saules diewisfka Pagarbinimā Klausytojams prikalbėti! Tai rods dywins ir haugus Alyškelys yra, ale tacziau suprantams bey išguldytins, nēsa Rymijonams 1, 22 stow parasyta: „Tikēdamiesi išmintingi ēsq, jie durnais pastoj!“

Tai iš Tiesōs išgastingas yra Sudas ant Tūjū, kurie gywaji Diewą bey jo gywaji Žodi prastoję yra, o tacziau apie nieką taip labay ne zaunyja bey Burną riežia, kaip wis tikt apie dwašiškaję Szwiešą, apie Tiesą bey Walnybę; tay eit su Taisleis, kurie fokt jiems ant Gincziū pamiegstanti Žodeli iš šwento Rašto be jokio Subtūmo su kitais iššiplešę tomi taip ilgay aplinkuy mēlojas, kol jie ant gatawojo Wagonumo nusifakinas. „Kas tur Aušū klausytis, tas te klausos!“ — Ale Nirnbergiškiejie tokiū dar ne turėjo. Po Szollo Attojimo jie wēl fitą toki Ginczuką, prieš Baznyčią storawojanti, sawo Kalbėtōjum arba per Žodžio Saktoji pasifkyre. Tas buwo Mook wadinams, ale taji jie todel ne gawo palaikyti, kadangi tas jū Mieste po feleta Mēnesiū i wisoki Nepatoju bey Welimus isimaišēs buwo. Gzeip jis jiems pamiego, ale Wyriausybės deley jie jūji paleisti turėjo. Kas zin, foks Gudrinčius dabar jū Dušū Kupintoju pastos? — At tie biedniejie žmones, kurie tokius aklus Wadus pasifkyrę i Paklydimā nusiwesti dūdas! Ale juok jie ne nor geriaus turėti. Re Dywai todel, kad Wpaštalo išgastingasis Žodis prie jū iššipildo: „Už tai, kad jie Tiesōs Meilę ne priēme, kad butu išganyti, todel Diewas jiems atsiūs macnius Klajojimus, kad ir Melui tikēs.“ (2. Ies. 2, 10. 11.)

— w —

Naujyna iš senosios Rynnywės.

Kur didžioji, šlowingoji Rynnywe, ansai pagirtasis ir minētinasis wyriausasis Miestas Karalyštės Ašyrijonū, gulėjo, kaip ji nūg Zemės prapūlusī ir bais ilgay po Szurmais pakawota buwo, toktai Kelewis ne per seney jau yra papasakojęs priegtam ir priminęs, kad Iškasimas senūjū karalyškūjū Baloczū šime Gziese nusidūda. — Apie tai, kę engeliski bey francuziski Tardytojai daugel Raštomis bey per ilgā ir didelę Proce iš anū Wietū, Metū Lukšancziūs po Zeme miegojusūjū, dabar wis i Saules Szwiešą pargabena, pirm Triumpo minētinq žinią gawom. Butent tarp firū

arbu arba mokyties žmoniams wertu Daiktū, ius Tardytojai i Ciropą, o labjausey i Liundunės lesta parsuntino, randasi ir isliksis knygu Zopostas karaliskos knyginycios. Ale kaip tai galima buvo, per tokius ilgus Gziesus knygos po Zeme islikti ejo? Knygas anam senam Gziese ne ant Popieus, bet ant Molio Toblycziu, didey subziowintu bey Ala pawirtusiū, rasytos yra, o dabar iskasant taip eikos, kaip pirm pustrrecio Tufftanczio Meru busios, atrastos tape. Pulkas mokytu Wyrū, kursai i Zstardymo tokiu Senowes Daiktū pasidumes yra Kalba senuju Affyrionu bey Kaldēonū kiek tiek pada, ant tu parsuntintuju Toblycziu lyg isigules gul, eiffti norēdams kas ezionay parasyta.

Skaitymas tu molinū arba ūliniū knygu bet ne ay sperey eit, todel mes tikt powisam ne seney per kuri engelistą mokytą Boną, Jurgis Smitt wadima, te gawom patirti, ka jisai ant wienos graziu islikuios tokius Toblyczios skaitydams esas atrades. Jisai pirmjausey apie Senumą tu atrastuju Toblycziu ba ir pranesa, kad jos Wieta 660 pirm Kristaus gimimo esancios rasytos; ale apie Pasafojimus, t ju stowinczius, jis sako, kad tie dar daug senesni ir menkiausy iki i 17taji Szimteri pirm Kristus Uzgimimo nutenta. Butent Affyrionai lubewę Rastus Babyloniskuju, kurie senoj Kaldēonū lboj rasyti buvo, pasirupinti, potam nusirasyti arba i ju pacziu Kalba perstatyti. Iš to ana Draute, Senowes Rastus tardancziosi, isrokawo, kad tie dēoniskieje Pasafojimai geray keturis Tufftanczius etū seni buti gal.

Wiena tu atrastuju Toblycziu mums labjausey netina yra, nesa ant tos randas Pasafojimas apie kuri didelyji Twaną, kursai del Zmoniū riekū wisą Zemę abelnay apdengēs, arba, ap mes satom, apie Griektwani. Szitie Apramai, kadangi ne Diemo ikwiepri, bet pagoniski buami, rods su Pranesimu szwentoj Rasto ne wisikay tinka ir ne gal sutikti, bet wisokieis Balwonū Pasabiniui prilipusieis zmogiskais Pramanymais susislyti yra; ale tacziau jie mums twirtą Liudyjimą die tai dūda, kaip giley ana Zinia apie Griektwani smintyje wisū Zmoniū Giminiū isiskajusi pasiliko, ap giley, kad ji nūg Giminiū ant Giminiū isiplanti galėjo ir kad tie pagoniskieje Pasafojimai apie Griektwani Moizeshiaus Pranesimams dar wis didey islysta. — Dgi jey koks Skaitytojis patirti norētu, tos pagoniskos Pasafos apie Griektwani kalba, tas tliaus ficzion te skaito. Knygose Moizeshiaus tas Wyrš, kursai per Griektwani ju Sawaisieis Afrute skaitytas tape, kaip zinoma, Noakas wadinams yra, e ant ands atrastos Toblyczios stow jo Wietoje

kaldēoniskis Wardas, Wardas S ysytas, o tas apie tą Işgelbėjimą kas-zin, ar sawo paties ar fito Wardan po Pasafajojimo apie Afruto Budawojimą taip kalba:

„Aš paliepjau mano Szemynai i Afrutą uz- zengti, priegtam ir Lauko Gwoliams bey Waisko Sunums. Tay Diemas Samas padare Twaną ir kalbėjo Naktyje: „Aš nūg Dangaus smarkiey lyti dūsu; eif i Afrutą ir uzfidaryt Duris.“ O aš iėjēs uz- fidariau Duris, tay Rytmeryje pakilo baisinga Pa- wietra, kuri nūg pat Dangaus Krašto parėjo, ale Wuls (tai yra fito Balwono Wardas) Dangaus Wi- durnyje Perkunię pakeles growe, o Nebo bey Saru pirm jo ejo; Trono Nešėjai waisheziojo per Kalnus bey Plynliaukius; ispuityjasis Diemas Nergal Wislab apwerte; kitos Dwasēs ispuitydamos Zemę plawe, kuri i Budynę pawersta tape, o Twanas nuteko iki Dangaus, kad ir Diemai tos Pawietros bey Twanos pasibijodami Wietos Pasfawojimui jeshkojo ir todel aukstesnyji Dangu prilipo. Tay Ištara, didzioji Deiwē, kalbēdama tare: „Swietas yra Griekui prisi- kreipes, o mano Zmones, kurius aš pagimdziau, buvo ant Piktensbēs pasidawe, todel aš jiems tą Bēdą jau pirma apjaciau.“ Szesios Dienos bey Naktys pra- ejo, ale Wėjai bey Wierra Wiržu palaike, jekmoj Dienoj Dras nusiramde, o Pawietra, kuri lyg Zemes Padrebėjimas smarkawusi buvo, nutyfo. Juriū Wandenei nuseko, tay gulėjo Piskadzei ir wisa Griekui priskreipusioji Zmogyste, jōs Lawonai plidurawo ant Wandens ney Mendrēs. Aš atwēriau Langą, tay Szwieša iswerže, aš tykay sēdejau, o ant Wietos mano Paslieptines parėjo Pasajus. Aš isliedinau Karmēli (Balandi) tas palieke jeshkodams, bet ne rasdams Atisies Wietelę atgal pargryžo. Tay aš isjuncziau Kregzōę, o ir ta ne rasdama Atisies Wietelę wēl pargryžo. Po tos aš Warną isleidau, ta lakio- dama pamate Lawonus ant Wandenio, walge nū taju, plauke bey kelawo toliaus ir jau nebesugryžo. Dabar aš Gwolius isjuncziau i wisus keturis Wėjus, is- pyliau Serimo-Apiera ir pabudawojau Altoriu ant Wiršaus Kalno Nycir; Diemai susirinko Wiršuje mano Apierōs — Sudui pasibaigus, parėjo Diemas Bel iki i Widuri mano Afruto, nutwere mano Ranką ir iswede manę laufan, jis pawelyjo ir mano Mo- teriskę iswesti; jis czystyjo Zemę ir attiese Derėjimą.“

Tiek tēsie gana iš tos ilgosiōs pagoniskos Pa- safos apie Griektwani, iš kuriōs matoma, kad ir Pa- gonai ana isgasingaji Twaną per Korawonę uz- Zmoniū Griekus laiko. †

Wisofia Zinia.

— Subatoj 22 taji Mercq buvo musū Wiefpatis Ciecoriaus Karaliaus Gimimo Diena, kurioje jis jau 76 Metū sens pasjojęs. Prie musū Karaliaucziuje tape hita Diena Bazyncziuse ogi ir wisofiuše Zmoniu Susiejimūse, bet Wakare jutemus per Miesto Apšwie-
timą degancziomis Iwakėmis garbinta. Ale kaip prie musū, taip nusidawe ir kitūse didziūse, o ir mažūse Miestūse, ogi ir pietinioje Wofietijoje. Wisur musū Karalius širdingay mylims. Auffsziausysis Wiefpats ji mums dar ilgay gywq ir stiprioje Syloje t'islaiko.

— Dabar randas Berlyno Mieste dwi aufstos karaliskos Pasuntinyštes atkeliamusios, butent wiena Japoniske, o antroji Perziske. Abejos Pasuntinyštes nor tą Zemę ir jōs Žtaishmus geriaus pažinti, kuri pirm Triumpo tokius šlowingus Darbus istaisiū, galingiausi Ciecoriu bey jo Ciecorystę apgalėjusi, o ir wisq Wofietijq po sawo Mace i wiengq suglaudusi.

— Wofietijōs Ciecorystēs Saimās yra Serēdoj 12 taji Mercq Berlyne susirinkęs, o Wiefpats Ciecorius yra ji sawo Baloczijuje nū sawo Krasēs paprastūju Budu pašweikines.

— Ketwerge 13 taji Mercq wisi Berlyniškietei Sztadentai, susitare, Namon pargryžusiamjam Kronprincui Garbę padare. Jie tōs Dienōs Wakare su 1200 degancziū Žiburiū pas jo Balocziu nutrauke, o wiens is Sztadentū paskaite Wardan wisū Kronprincui, kurfai ant Trepū laukan isējes buvo, Pasweikinimo Kalbq, bet Kronprincas meilingais Žodzieis atšilēpdams paidekawojo už isrodytaję Meilę.

— Englanderiu Karalienēs Ministeriei. kuriū wyriausysis Gladstons Wardu, norėjo ant didziōsēs Irlando Salōs, kuriōs Žmones pagal didziausiqję Dalį Katilikai yra, dėl aufstūjū Sztadierijū kas-žin toki naujq Dawadq padaryti. Ale engliškojo Saimo Diputierbutis tą dėl to Dalysq užmanytaji Žtatymq ne priēme. Sztaiipo engliškoji Ministerija matydama kad ji Diputierbuti prieš sawę turinti, apšieme, atšidėkawoti. Gladstons todēl pas Karaliene nuējēs taijei toktai apšake, o toji paswadino wyriausiję Gladstono Priešbūli, Wardu Disraēli, jeib tas su sawo Prie-
telieis i Gladstono Wieta istotu. Ale Disraeliskietei ūen ir ten mislinējē ir wisus cze apmasytinūšius Da-
lykus apšnekejē galiaussey n'issidryso i Zemēs Waldzia istoti, numanydami, kad didziausioji Dalis ands Zemēs Žmoniu tikt wēl prieš jās busenti. Targi Karaliene urėjo Gladstona paprašyti, kad tas tikt wēl noris ant

fokio Gzieso Karalystēs Wadzias Rankose paalaity-
Tasai toktai berods ir yra apšēmēs, ale tacziau dab-
tikt ne žinoma kas ten galiaussey bus.

— Szpanijoje eit wis jū ilgiaus, jū dywiniau
Waldzia ten rodos dabar ēsanti lyg sugaifusi ir
žinanti, fq weikti, ogi jau rodos, kad Karliskai m-
daugiaus platinas ir kad jie Szpanijoje galiaussey,
tai ne po ilgo, pilnay Wiršu gaus.

Preke Karaliaucziuje 29. Mercq.

Ant Turgaus Zawū mentay pareit. Kwierziei 96
102 Sgr. Rugiei 52—58 Sgr. Wiekiei, did., 44—47 Sgr.
Miejiei, maj., 40—44 Sgr. Awijos 28—30 Sgr. Ž-
niei, rain., 60—65 Sgr. Žirniei, balt., 55—58 Sgr. R-
putes 22—25 Sgr. Szjens 26—28 Sgr. Entn-
Szjandai 20—22½ Sgr. Entn. Swiestas 9—12 Sgr.
Swara. Kiaufiei 5½—6 Sgr. Mandelis.

A p s a t y m a i.

Kitq pradēti norēdams aš turiu sawo šiczionpat ēsar
Milū, Geikiū bey Pasweitalū Kroma triumpane Gziese i-
tuštinti, o todēl aš is šids Dienōs sawo Sukrowimus
didey numazintas — **ale twirtas ir ne nuderis**
mas — Prefias ispardawinesiu.

Meilingo Apšilankymo melsdams aš wasrasau
su Pagarbinimu

S. W. Rosenfeld.

Rusnėje, 23. Mercq 1873.

Wisofiu geriausiu Sēklū, is Erfurto parėjusiu, pr-
laiko wis gatawū sawo Rusnēs Aptēkoje.

W. Schmidt.

Gatšpadinēms aš pristulau:

Macniausiu Klorfalkiu podraugy su Wartosim
Pamofinimu,
wisofiu geriausiu Parwawimo Daiktū podraug su Parw-
wimo Pamofinimu,
Noturisko grubūto Muilo (wofiskay: Natur-Kernseife), ž-
lisojo Muilo, kaip ir Kafēboniu, Sukoriaus ir wisofiu
fitū geriausiu Gwiric-Taworiū, už pigiausias Prefias pr-

Karl Pieck (istark: Byk),

Tilžėj, Wofiecziu Ulyczioj Num. 23.

Dabofit!

Sēklū, kaip žinoma gražiaussey dygštancziū, yra dabar po-
parėjē, o todēl aš tases geriaussey pristulau
tas pats.

Daiktū Budawonēms bey Stogu Dengimams.

Hull. Czeryjū, engl. Portland-Cemento, fraiskiniū Czeryjū
Stogo Wiršui, Trušiu Gipsnēms Luboms, lesiūtu Kalkiu
Szamuttakmeniū, Ugniēs Molio, Cinkblekiū, sulipitu Popieriu
Stogams (Dachpappen), kaip ir wisofiu Budawonēms pr-
walingū Gelezies Taworū pristulo ant didziausio Išsirikimū
pigiaussey

Karl Manleitner, Tilžėje.